

תביעה נפשית

גליון חודשי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

להקהיל קהילות - חובה שהיא זכות!

(כ"ק אדמו"ר חייך ואמרו:) ואי משום הא שמצינו לענן עירוב שיש לעשות "שיור" כדי שלא תשתכח תורת רשות הרבים - מספיק שיור מועט... ומלבד שיור מועט זה צריכים כל התלמידים לחזור חסידות. כמו כן יש לעורר את התלמידים ההולכים לחזור חסידות בבתי כנסיות, שלא יחזרו מאמרים קשים (כפי ששמעתי שכמה מהם חוזרים מאמרים קשים), אלא מאמרים קלים, שנקל יותר להסבירם בשכל אנושי, ובפרט שצריכים להסבירם באופן שיתקבל גם בשכלם של הבעלי בתים המתפללים בהבתי כנסיות שבהם חוזרים המאמרים. ובהתאם לכך, כדאי ונכון שהמשפיעים הממונים על לימוד החסידות יורו לתלמידים איזה מאמרים מתאימים יותר לחזרה בבתי כנסיות, וגם יבחנו את אופן חזרת המאמרים ע"י התלמידים (כפי שכבר בקשתי למסור להם). ובכל אופן, פרטים הנ"ל הם ענין טפל ביחס להענין העיקרי שבגללו נקראתם - לעורר ע"ד הצורך והנחיצות לפעול ולהשפיע על כאו"א מהתלמידים לילך ולחזור חסידות, כנ"ל. און אז איר וועט וועלן, וועט איר מצליח זיין און אויספירן. (= כשתרצו - תצליחו ותפעלו).

כ"ק אדמו"ר שליט"א הביע אי שביעות רצונו מהדו"ח אודות חזרת דא"ח בבתי כנסיות ביום הש"ק באומרו שברשימת שמות התלמידים שהולכים לחזור דא"ח לא מופיעים שמותיהם של כו"כ מהתלמידים ואמר: יש למסור אל התלמידים המתרשלים ואינם הולכים לחזור חסידות בבתי כנסיות, ובאם רוצים אפשר למסור את הדברים בשמי, ש'מבלי הבט על כל התירוצים' (שהדבר קשה, שאין מספיק בתי כנסיות וכי"ב) הרי הנהגה זו אינה סדר כלל, וצריכים לילך ולחזור חסידות בהבתי כנסיות. ולהוסיף ולהדגיש, שענין זה הוא (לא רק טובת הבעלי בתים הנמצאים בהבתי כנסיות, אלא) גם טובת התלמידים עצמם. ולכן, גם אם אי אפשר לסדר שכל התלמידים יחזרו חסידות בבתי כנסיות מפני שמספר הבתי כנסיות שבסביבה אינו מספיק עבור כל התלמידים - כדאי ונכון שיחזרו חסידות ב"770", או בבנין הישיבה ("אין דעם בילדינג"), בפני קבוצה של תלמידים (ומה טוב - בפני תשעה תלמידים, כדי שיהיו יחדיו עשרה מישראל, בהתאם למארז"ל "כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה"), כך שבמשך יום הש"ק יוכלו כל התלמידים לחזור חסידות.

(ועד המסדר חזרת דא"ח בחדרו הק' - ר' טבת ה'תשי"ב)

מתורת רבותינו נשיאנו

אינ לנו ברירה אלא ליקח הרובה ולירות!

צריכים לילך ולהדליק את הנרות, "נר הוי" נשמת אדם", של אותם יהודים שלעת-עתה אין הנר דולק ואינו מאיר בהם, ופשיטא שאינו מאיר מבחוץ הימנו - לאחר שכל א' מקדים ומדליק תחילה את הנר שלו, ובאמצעות ה"אש" שבו מדליק גם נרותיהם של יהודים אחרים. אבל, כדי שאותו יהודי (שצריכים להדליק את הנר שלו) יניח שיוכלו לגשת אליו - צריך "לקחת אותו" בדרך שהראה רבינו הזקן - ע"י נגלה דתורה, וע"ז בודאי יצליח, ואח"כ יעשהו גם לחסיד. אלא, שבשביל זה יש צורך ב"כלי זיין"... ולא רק בתורת החסידות, אלא גם בנגלה דתורה.

וכיון שכל אחד מאתנו עשאוהו "שיסער" (רובה קשת) - כהביטוי שהי' רגיל אצל כל"ק מו"ח אדמו"ר: "יעדערן פון אונז האט מען געמאכט פאר א שיסער" (כל אחד מאיתנו עשו אותו שיוכל לירות), הרי אין לנו ברירה אלא ליקח הרובה ולירות, ומסתמא תהי' הירי' לעבר המטרה הנכונה ("מ'זועט טרעפן אהינצו וואו מ'דארף שיסן"). - (כל"ק אדמו"ר שליט"א חי"ך ואמר: ישנו סיפור על א' שאמר שידוע הוא לירות, אבל אינו יודע (כיון ששכחו ללמדו) כיצד צריך לאחוז את הרובה, מצד זה או מצד השני... אבל בנוגע לעניננו: כיון ש"חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן", הרי, כשנתנו לנו רובים, מסתמא נתנו לנו רובים כאלה שיכולים לירות רק לכיוון הנכון! צריכים רק להטעין את הרובה ב"כדור" של נגלה דתורה, וע"ז מבטלים את הזולת ממציאיותו, ועד שמהפכים אותו ממהות למהות, כנ"ל.

(משיחת כ"ד טבת תשי"ב)

עבודתו של רבינו הזקן היתה בעיקרה - כדברי כל"ק מו"ח אדמו"ר בכו"כ שיחות - לגלות דרך חסידות חב"ד, ולא להסתפק בכך, אלא גם להפיץ את דרך חסידות חב"ד. וכידוע שרבינו הזקן רצה שתורת חסידות חב"ד תהי' שייכת (לא רק ליחידי סגולה, ולא רק לסוג מיוחד של בני", אלא) לכאו"א מבני".

בענין זה עסק רבינו הזקן בעצמו, ובזה עסקו רבותינו נשיאנו הבאים אחריו, ממלאי מקומו, והם מסרו לנו וציוו עלינו לעסוק בזה - כדי לזכות אותנו בכך. . וגם בענין זה הורה רבינו הזקן את הדרך - באיזה אופן צריכה להעשות הפעולה דהפצת המעיינות חוצה: כל"ק מו"ח אדמו"ר סיפר בכמה שיחות אודות דרך פעולתו של רבינו הזקן בהפצת המעיינות חוצה - שבבואו לכל עיר, הי' נכנס לבית-המדרש או לבית-הכנסת, עומד ואומר ענין בנגלה דתורה, ולאחרי שהי' "לוקח" את קהל הלומדים ("ווען ער פלעגט דערנעמען דעם עולם") - או מבלבל אותם... (בכל מקום לפי ענינו) - ע"י דבריו בנגלה דתורה, הי' מתחיל לומר ענין מתורת החסידות, ובכך הי' מהפכם ממהות למהות!

ודרך זו הראה רבינו הזקן גם לנו, - ולא עוד אלא שלאחרי שפתח וסלל את הדרך, הרי עבודתנו בזה היא שלא בערך בנקל יותר, ומה גם שהובטחנו שבודאי תהי' עבודה זו בהצלחה - שכאשר פוגשים יהודי שלעת עתה אינו חסיד, צריכים "לקחת" אותו ("דערנעמען אים") ע"י נגלה דתורה, וכאשר מבלבלים אותו או שוברים מציאותו ע"ז, אזי נעשה כלי קיבול לתורת החסידות, ויכולים להפכו ממהות למהות. חסידים בכלל, ותמימים בפרט, שמהם תבעו הרביים ביחוד להיות "נרות להאיר",

לזכות הת' מנחם

מענדל בן חנה שיחי'

לעילוי נשמת ר' משה

בן חיים יחיאל ומרת רייזל בת יהודה פרידמן

לזכות החתן התמים אברהם צבי

שיחי' מן לרגל בואו בקשרי

השידוכים עב"ג פנינה פערל שתחי'

יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל

בנין עדי עד על יסודי התומ"צ מתוך

אושר ועושר בגו"ר תכה"י.

לזכות הוד כל"ק אדמו"ר

מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות החפץ בעילום שמו

סיפורים על חזרת דא"ה

כשיעשו זאת משיח יבוא מיד!

גם לאחר שהעיר הרש"ל, שבלי-עין-הרע יושבים בהתוועדויותיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה מאות אברכים, לא קיבל הרבי שליט"א את הדברים ואמר: "אם אכן, היו כל המאתיים אברכים יוצאים לאחר ההתוועדות והיו הולכים להפיץ את המעיינות, לחזור דא"ח בבתי כנסיות ובישיבות, הי' המשיח כבר מגיע! וכשיעשו זאת יבוא משיח תיכף ומיד!

וכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א על הרב . . שהלך לבית הכנסת ונתנו לו רשות, וכן אנשי ארץ ישראל פועלים בבתי כנסת שלהם וכו'... והרש"ל אמר לרבי שפועלים באמת, וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א שאדרבה, זה קושי יותר שאם כן, למה לא פועלים יותר ויותר שהיום הוא הזמן לזה – ועל ידי זה מקרבים הגאולה וכו'...

כ"ק אדמו"ר שלים"א בכה הרבה בסוף היחידות.

(מיחידות להנהלת הישיבה ד-770 – מלוקט מכמה יומנים)

בה' טבת פרשת ויגש שנת תשכ"ה אמר הרש"ל בשביעות רצון לכ"ק אדמו"ר שליט"א ביחידות: "הבחורים עוסקים בהפצת המעיינות". הרבי שליט"א חיך ואמר: "הדבר אינו מספיק! זה כבר משנת תשט"ו פתוחות הדלתות לבואו של משיח, בעיקר גלות שענין דהפצה מובא כבר בספר פורת יוסף לה"תולדות", שהבעש"ט שאל למשיח אימתי קאתי וכו' וכן מובא בתורת שלום וכו' והיות שהעיקר תלוי בזה לכן כבר היה יכול לבוא משיח, בעיקר מתשט"ו, אך מה לעשות שחסרים מקבלים".

מזמן שהתחיל ה"ופרצת" בשנת תשח", ישנם כוחות לזה וכמו שרואים במוחש שהולכים לבתי כנסת ולישיבות ומסכימים בכל מקום – הם רוצים לשמוע דא"ח - והעיקר תלוי בנו. ועל ידי זה היה יכול להיות טוב, בין בגשמיות ובין ברוחניות, ולכל המצטרך לכל אחד ואחד. ודוקא חסידות, שהולכים להפיץ חסידות בכל מקום.

צריכים ללכת לחזור חסידות אפילו לב' וג' אנשים!

האמת הוא שצריכים לילך אפילו לב' וג' [אנשים], ואפילו כשאחד מהם מתנמנם. . ואלו שיושבים על המזרח הרי כל זה אין נוגע להם כלל, כמה שנים עברו, וב. ה. לא חזר דא"ח והרי כ"ק אדמו"ר נ"ע כותב בקונטרס עץ החיים לחזור דא"ח?!

(מיחידות י"ז מרחשון תשכ"ג)

פניני גאולה ומשירה

ארבעה מדורי גלות

ההלכה קובעת: ארבעה מצביימצוקה הם, שהאדם - העובר אותם בשלום - חייב בהבאת "קרבת תודה" לבית המקדש: א. "יורדי הים", היינו המפליגים בספינה (או טסים באוירון); ב. "מדבר", כלומר מי שעבר את המדבר; ג. "בית-האסורים", היינו אסיר שהשתחרר; ד. "חולה" (שנתרפא). כיום, כשביית המקדש חרב. נהוג להודות לה' באמצעות אמירת ברכת "הגומל".

והנה, בזמן הגלות נתונים בני ישראל בקשיים הדומים לכל אחד מארבעת המצבים הללו: יורדי הים אלו הן טירדות הפרנסה, המטלטלות את האדם כגלי הים וגוזלות את מנוחתו.

המדבר רומז לשיממון וליובש הרוחני. המדבר הוא - כלשון הכתוב - "מקום נחש, שרף ועקרב וצימאון, אשר אין מים". (התורה כידוע נמשלה למים). בית האסורים. עם ישראל "כלוא" בגלות. כאדם החבוש בבית האסורים, מבלי יכולת להשתחרר מכלאו בכוחות עצמו.

חולה. חשכת הגלות מעוררת בעם ישראל, בסופו של דבר, אהבה ותשוקה עזה לקדוש-ברוך-הוא, בבחינת "נפשי חולת אהבתך".

כאשר נצא מהגלות, נודה לה' על שהוציאנו מכל אחד מן המצבים הללו והביאנו לגאולה נצחית.

(מעובד ע"פ שיחת שבת פרשת צו תש"מ)
באדיבות הרב שניאור זלמן הרצל מתוך ספרו פניני גאולה

צער הגלות

הגלות בכללותה ובפרט אריכות הגלות, עד ש"כלו כל הקיצין" - ר'עדיין לא נושענו!... אין לה מקום והסברה בשכל כלל וכלל! למרות כל הביאורים בדבר "ירידה צורך עליה" הרי מכיון שהקדוש-ברוך-הוא הוא כל יכול, בוודאי שביכולתו להביא לנו את כל הנפלא והנעלה שבגאולה - גם ללא הקדמת הירידה הקשה של הגלות!

אף-על-פי שבבוא הגאולה, כאשר נקבל את הטוב הגדול שהיה צפון בייסורי הגלות, נבין ונודה לה' על הגלות המרה - וכלשון הפסוק: "יאמר ביום ההוא אורך ה' כי אנפת ב"י" - הרי זה רק לעתיד-לבוא. בזמן הזה, אין שום אפשרות למצוא איזשהו צידוק שכלי, אפילו לפי ההיגיון של התורה, לאריכות הגלות.

והסיבה לכך שה' מעלים כיום לחלוטין את מעלת הגלות, כך שאין לה כל מקום והבנה בשכל, היא - מכיון שרצונו של הקדוש-ברוך-הוא הוא שיהודי יבקש ויצעק באמת... "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... כי לישועתך קוינו כל היום". אם תהיה איזושהי נקודה בשכל, לפיה יובן שיש מעלה כלשהי בגלות... שוב לא יוכל היהודי לצעוק "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" באמת. על יהודי להאמין באמונה פשוטה כי "טוב וישר ה'", ובוודאי שלעתיד "יאמר אורך ה' כי אנפת ב"י", אבל חסיושלום שענין זה "ונח" ויתקבל בשכלו! עליו לצעוק בכל כחות נפשו האלוקית שרצונו לצאת מן הגלות!...

(מעובד ע"פ שיחת ליל הושענה רבא תשמ"ד)

לתרומות והקדשות ולהצטרפות
לרשימת התפוצה:

דוא"ל: mhkh770@gmail.com
וואצאפ: +972-54-770-4375
פלי בארה"ק: 054-484-7752
פלי בארה"ב: 857-32-770-19

יור"ל ע"י מטה הקהלת קהילות
770 העולמי -
עיצוב: מענדי חביב

עד כה במסגרת פעילות
ה'מטה' מקהילים קהילות
בכל שבת ב- 70 ערים בעולם